

cit afgørelse, herunder om genoptagelse, hvis de ledsagede oplysninger giver grundlag herfor i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige regler.

Anmodningen skal ledsages af oplysninger, som er tilstrækkelige til, at tilsynsmyndigheden kan vurdere, hvorvidt den beskrevne forurening eller overhængende fare for forurening kan udgøre en miljøskaade eller en overhængende fare for en miljøskaade. Der er således ikke tale om et krav om, at klageberettigede skal tilvejebringe alle de oplysninger, der måtte være nødvendige for at tilsynsmyndigheden kan træffe afgørelse efter forslaget § 64 j. Kravet om, at en anmodning om afgørelse efter § 64 i skal ledsages af oplysninger, skal alene sikre, at tilsynsmyndigheden ikke skal behandle uforholdsmæssigt mange anmodninger, idet der er krav om, at anmodningen i en vis grad skal underbygges, jf. stk. 3. Selvom en anmodning ikke er underbygget, kan det være relevant at føre tilsyn for at sikre, at der ikke sker eller er sket en forurening eller for at vurdere, om der er tale om en overhængende fare eller fare for en forurening. Afgørelse om, at anmodningen ikke er ledsaget af relevante oplysninger kan påklages.

Til § 64 l

§ 64 l, stk. 1, er en sammenskrivning af den gældende lovs § 72, stk. 1 og jordforureningslovens § 40. I forhold til jordforureningsloven er bestemmelsen udvidet, således at den nu også omfatter undersøgelser m.v. i forhold til emissioner af andet end stoffer, herunder af støj og rystelser. Det fremgår nu udtrykkeligt, at den også er anvendelig i forhold til anvendte materialer og produkter. Dette er begrundet i, at bestemmelsen skal anvendes til alle forureninger omfattet af miljøbeskyttelsesloven, ligesom den skal anvendes i forhold til brugere og producenter af visse produkter, jf. § 64 e.

Udover påbud om afgivelse af oplysninger, der umiddelbart er i forurenernes besiddelse, hjemler denne bestemmelse påbud om, at forurenere for egen regning skal foretage nærmere undersøgelser m.v. Hermed kan forureningens omfang og karakter, grundvandsforhold o. lign. blive belyst med henblik på stillingtagen til omfanget af de nødvendige afhjælpende foranstaltninger.

Med formuleringen mulig forurening i bestemmelsen i stk. 1, 1. punktum angives, at undersøgelsespåbud kan - som det hidtil har været praktiseret, når der er blevet givet undersøgelsespåbud efter jordforureningsloven § 40 - meddeles, når tilsynsmyndighederne har en begrundet mistanke om, at der er en forurening, der skal undersøges, og at den mulige forurening

med overvejende sandsynlighed kan hidrøre fra den mulige forureners virksomhed eller anlæg.

Efter stk. 1 kan der også meddeles påbud om at tilvejebringe oplysninger, foretage undersøgelse m.v. med henblik på tilsynsmyndighedens afgørelse af, om forureningen indebærer en miljøskaade eller en overhængende fare for en miljøskaade efter § 64 i. Meddelelse af et sådant påbud vil i visse tilfælde forudsætte, at der tidligere er meddelt og efterkommet påbud efter bestemmelsen, hvor forureningens alder er fastslået.

Tilsynsmyndigheden har som følge af det forvaltningsretlige proportionalitetsprincip pligt til at undgå, at undersøgelsespåbud bliver uforholdsmæssigt dyre i forhold til omfanget og arten af den mulige forurening, som forurenere antages at have givet anledning til. I konsekvens heraf bør myndigheden overveje, om undersøgelserne skal ske i flere faser, hvor første undersøgelse har til formål at få bekræftet, at der er en forurening. Ud fra resultatet af denne indledende undersøgelse kan myndigheden vurdere, om der er grundlag for at meddele et nyt undersøgelsespåbud, som skal have til formål at afgrænse forureningen mere præcist og således danne grundlag for at vurdere omkostningerne for afhjælpende foranstaltninger.

Påbud efter denne bestemmelse vil kunne meddeles til forurenere omfattet af bestemmelserne i dette forslags § 64 d og e, jf. dog stk. 2 og 3. Dette indebærer en udvidelse af kredsen af mulige adressater for et påbud om oplysninger, undersøgelser m.v. af en mulig forurening.

Efter den gældende § 72 i miljøbeskyttelsesloven er der kun mulighed for at udstede påbud om at meddele oplysninger, foretage undersøgelse m.v. over for mulige forureninger forårsaget af virksomheder af erhvervs-mæssig karakter, mens påbud herom efter den gældende jordforureningslov § 40 tillige kan udstedes i forhold til forureninger, forårsaget af private aktiviteter eller anlæg, der ikke er erhvervs-mæssige, hvor forurenere har handlet uforsvarlig, eller hvor forurenere ifalder ansvar efter strengere ansvarsregler efter anden lovgivning, f.eks. færdselslovens regler om objektive ansvar for skader, forvoldt af føreren af motor-køretøjer. Hverken efter miljøbeskyttelses- eller jordforureningsloven er det eller har det været muligt at udstede disse undersøgelsespåbud til en producent af de produkter, der er indgået i forureningen.

Med de foreslåede bestemmelser vil påbud om at meddele oplysninger, foretage undersøgelser m.v. fremover således tillige kunne meddeles i forhold til mulige forureninger, forårsaget ved private ikke-erhvervs-mæssige aktiviteter m.v., uanset om der er tale om jordforureninger eller andre forureninger. Af den